

עמ:

עין משפט
נר מצוה

ח א מ"י פ"ב מלכות
 יצאנו הלכה כח:
 ב ב א מ"י שם הלכה כה
 פתח פתח מה פתח
 א"ת פתח מה פתח פתח
 ד ר א מ"י שם הלכה כד
 פתח פתח מה פתח פתח
 א ו ז מ"י שם הלכה כד
 פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 ב ח ט י מ"י שם הלכה כב
 פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 ג ב כ ד מ"י פ"ב שם הלכה
 ח פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 ד ב ג ד מ"י פ"ב שם הלכה
 ח פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 ה ב ג ד מ"י פ"ב שם הלכה
 ח פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 ו ב ג ד מ"י פ"ב שם הלכה
 ח פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 ז ב ג ד מ"י פ"ב שם הלכה
 ח פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 ח ב ג ד מ"י פ"ב שם הלכה
 ח פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 ט ב ג ד מ"י פ"ב שם הלכה
 ח פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:
 י ב ג ד מ"י פ"ב שם הלכה
 ח פתח פתח מה פתח פתח
 פתח פתח:

תוספות רי"ד

[illegible]

שְׁאֵנִי הָתָם דְּאִיכָא עוֹרְדָּה. קַלָּה

תימה לרש"י דחשיב עורה
 סיור הא אם היה רואה וסופתה אינו
 יסול: ודריז עבדים ושפחות כו'.
 שמתעב עבדים ופנים וקנים עושים
 קנקת פירות מדפרין עלה מעבדים
 שפחות ובעבדים ושפחות מיירי
 ששעושים קנת מלכזה דאם אינם יכולים
 גלוס מה מירה שייך להם ועוד
 דמסיק דפלגי דנפלו לה בחדה שאינה
 זכיה ואי מיירי עושים ופנים שמיבישו
 לגמיה דמ"ד דמ"ד חס ומכבוד וזה ליכא
 בשנת בית אביה דקיון דמיבישו לגמיה
 אלא יניה בעל השדה להסחותם אלא
 ודאי מיירי ששעושים קנת פירות וקסה
 לגריה דדאמר בפר' מהתקבל ובימי
 חטא: דהואו גביר דחשיב דמשהו

לחבריה לעשר שנים וקם לה' שנים
וממנה דמק הכל נפלו לה וחסים וגפנים
כיו' אלמא קרנא הו' דלי פירא הו' יאס
ימימי שעוין פירות ולכסי חשיב גוף
גבההו דמשכן פרדסא דהיבא דלא
כ"ח עזים דחשיבי קרנא לא זמן
דכרי פריך כיון דאחרי כגן יאס שו
כרי יהודא פירא שאינא זכריה למחור
אחרי כגן ימכור דכרבה טוב לו לכש

ותחילת יריאתו אחר במקומו מידה היו ויכול לקצוץ את הכנף ע"י היתר ורגיש שמפניהם כקראת אקווא לבעל המר עשו ולד שפחת מלוג כולד הכמות מלוג בשלמה אקווא אפילו לוד הכמות מלוג נמי לעולם הייסל המכאניק דמיס הותאולת מפני שבח אביה, אלא אר"ה הכמות יוכלו לקצוץ אכילתו ויהיה ע"י שיכילה הקוק, מי שישאל קרן הקאסה כתבניו אלא יסותר עבר הבורה המהיכלה עושים מירוח אלא (ימכרו) (ימכרו אכל) ולא אוכלו אלא מירוח הכסיל לו ואולי ע"י בריאל, מי שירוחו ע"י שיכילו והתקשים לזה יאה קרן שלל לאשה, מי ש

קוֹיִן אֵלָּא דְּבַר שְׁבוּעוֹ מַחֲלִיף אֶלְמָא
מִיְּדֵי לִפִּי ר"ח הָא דְאָמַר ר"נ פִּירָא
מִיְּרִי שְׁמַכְנַסָּת לֹו גְלִימָא וְפִיר גַּפְרִית
בְּעַל פִּירוֹת גַּבְסִי מְלֹוג אֶבֶל הָבָא מֵהָ

ולד בהמת מלוג *
לאשה כמאן לא כרר
ולד בהמת מלוג לב
לאשה וזנניה בן אחי
שפחת מלוג כולד
דברי הכל * פי"א
דפירא לא תקינו ליה
היינו * דלא חיישנן
חיישי למיתה אפי' ו
ואי לא חיישי למית
מלוג נמי לעולם חייש

דאיכא עורה אמר
שמואל יהלכא כחנני
נחמן אע"ג דאמר שמו
חנני ישאם נתגרשה
מפני שבח בירא אבי
נחמן יהכניה לר' עזר
והתנגלות לביצתה
והולך עד שתכלה
ליה גלימא פירא הוי
דכליא כמאן כי הא
והחול הרי זה פירות
של צירף ר"מ אומר
אומר מקום שיפה כח
רבא 'מחורבין' בשעת
מתני' נפלו לה עבדי
וילקח מהן קרקע והוא
אומר לא תמכור מפני
דינפלו לה יתים וגפ
בהן קרקע והוא אוכל
לא תמכור מפני שהן

קָמָה
עוֹרֶה
לֹא יָאוֹן
כִּי בָרָא
עוֹשִׂים
עֲבָדִים
מִיִּיִר
וְעוֹד
שְׂאִינָה
מִתְּחִיל
לֹא יִכְסֹה
לְגִמְרָה
אֵלֶּה
וְקֶסֶם
(וְגוֹמ')

שנים דפריך למ"ד ההם פירא הוי
וגופנים זקנים ימכרו וילקח בהן קרקע
הוי האלן בעצל ענים ומאי פריך ה"א
הוי גוף האלן קרנא ולא פירא וה"א
זלזל קש ועושין פירות שלא יקח
ומון שעושין פירות אחריו ויש לומר
לקח בהן קרקע לטובת מה דפליג
ה"א לכוון משום שבה בית אביהם א"כ
לו לבעל שאלץ פירות מה שחול ויש

לכונן אס אינע עושה פירונע שווער יחילק ריהר קרן
דאן לעבן אקט מכן: תניא ודו שפחת מלון לאשה
ונסבלמא רית לא חייס למיתה אלא רבנן אר חייסי
אר חייס למיתה שאני במהא ראיכא עורה. תנא ריה
אר רבנסי לא רחמנא רחמנא רחמנא רחמנא רחמנא
הקדש. שכל אלה תן עושק פירונע חמדי רובעל
במה תוצות התרגולות תען הרקל ישיארו לקרן אלא
אלא אולק ודוקל פירונותינן ונחנן שפחלמלן קרים
אר פירונע שן טילע לוכעשנ הרעזאנא בא ודחלמן
לאשה. אלא פארונו חסבר ריכמט חאן מרענא ודא

האשה שנפלו פרק שמיני כתובות

בהמה בירושלם וילדה: תשלומי כסף
בר אין הוולדות פירי אלא קרן וילקח
ת האם וילדה הקרן: וולד שפחה מלוג
זירא. גוף הוולד: פירא דפירא. כסף

הבא עליו: דאיכא עורה. ואין הקין
כלה כולו: ששם נמרסא. והבעל
זכה ונולדות שכן כפירות תלושין
ומוסרין. לוי האשה דמיס וטעמא דמי
שפתחה: עז לתלמה. לחטול תלמה:
לניוויסיה. הן עיקר שלה להכי נקט
לכו והוא הדין דשקיל חלב וולדות:
אורל והולך. דגבי בהמה איכא עורה
אוליגא וטעמא דמיס וטעמא דמי
כשייבס איכא עזא אבל הני כולהו
פירות ניניהו שמתחדשין תמיד ודרך
הנחמה היא: עיילא ליה גילמא. טעיה
בנכסי מלווה קא על פי שאל שמתא
(בכמהוה) בנכסי לאן חזל ונריך
להיות קרן שמור לה: פירא הוי. כספוי
שמתא הימנא הן פירותיו: ומיבסי ואולי
כיה עד דלמי. והשחקין יהי לה לקרן:
במה. אמרה רב נחמן להאי שאלא:
פורמא רב ליה קרנא: כי האי פנא.

בָּנָן דַּפְלִינִי אֲדַרְמִי: הַמֶּלֶךְ וְהַסּוֹל.
עֲשֵׂינָה לֵּה יְרוּשָׁה עַד שָׁמַת הִסְרָהּ
וּפְעוּלָהּ שְׂמִי הִסְרָהּ וְנִכְסֵיהָ הִסְרָהּ
מִיִּשְׁרָאֵל וְעוֹשֵׂיהָ מִלָּה וְזֶן מִשְׁרָפֹת
מִיָּם הָאֲמֹרִיָּן בְּמִקְרָא (יִיְהֹשֻׁעַ 4)
וְהַגְדִּירְנָהּ בְּחֵצֵי יִמָּה: וְהַסּוֹל. מִקּוֹס
וְטַעֲמִין חוּל לְבָנֵי: הִיא פִּירוּס. וְלֹא
אֲמֹרִיָּן יִמְכֵּר אֹתוֹ מִקּוֹס וְיִקְרָהּ כֵּן
קִרְקַע דֵּר וְרִיעָה לְפִי שְׁאִין פִּרְיוֹ כִּלְה
לְעוֹלָם וְכֹכָב מוֹדֵה רִימָּה: פִּיר גְּבִרִים.
גּוֹמָא שְׁחוּפְרִין אִימָנֵה גְבִרִים. וְכֵן
מִשְׁפּוֹרֵת כֵּן לִרְקָר גְּבִרִים בְּלִיעֻם
שְׁלֹבְעִין בֵּין גְּבִרִים וְמִשִּׁי וְחוּפְרִים אֹתוֹ
קִרְקַע וְסוּפֹר לְכֹלֹת וְלִהְיוֹת לִיקְדֵּר
קִרְקַע: כַּעֲמָלָא: רִמָּה אֹמֵר קִרְן.
וְיִמְכֵּר יִקְרָהּ דְּבִמִּי קִרְקַע: פִּיר שְׁפִירֵי
כִּלְה: וְתִכְרָא פִּירוּס. וּמִקּוֹס הַגּוֹמָא
יִיְהִי לֵה לְקֶרֶן וְזִמָּה יִכְלֵל הַכֶּעַל עַד
שִׁינָה אֹהַר פִּירוּס וְדִכְרִי אִימָנֵה וְהִיא
הִלְכָה לְגִלְמָא. וְלֹא דִמִּי נִכְסֵיהָ וּפְעוּלָתָהּ
הַתְּלוּשִׁין שְׁנֹאכְלִין מְבַלִּי שִׁזֵּר וְכֵל
פִּירוּסָה וּפְרִטוּסָה אִימָלִי וְאִזְקִין עוֹשִׂים
פִּירֵי הִיא קֶרֶן לְעֲלָמָה: יִיְהֹשֻׁעַ 4.
תְּמִינִים: מְחֻבְּרִים בְּשַׁעֲתֵי אִימָנֵה

דלא איירו דבון רבנן לית להו ה"א
לדמר ר"ש בינימאה שלה דקסברי
יאה שגדל ברשותו שלו. ומלוס בשעת
יאה ליכל למימר דספגינ עניה
וימירי שלה דבון דחלסן בל מרדס
שוכה דהן: **מרתנ'** לא סמכור.
יכולה היא לעבד: **גמ'** מתוקט.
דחיס ונפטס כשדה שגפל לה
דקרקע עם האילנות דכי יבשו יחיס
הו לה קרקע לקין: **אכל כשדה**
שאנה שלה. כגון שהיו לאניה יחיס
שהיו בקרקע המוכר והלוקח יאכל
גל סמכור. וילקח דהן קרקע ואין
תן שאין כן. שנה שנה צום אל היסח
ושפסחו בלן. דכי מייתי כליא
יהן קיימן הויא לה ולגיה אביה לשם
הוילא הוילא. אם גרשה: **גמ'**

לקח צהן קרקע דאי פירא הוי אמאי
ויהיו הכל שלו אללא ודאי קרנא הוי:
שינרא

כל הרבה מה שהוציאה הוציאה ומה שאכל אכל הוציאה ול נכסי צי"ת כיון שאם חתנו נפחתו לו אם התירו ואלו יין ואעפ"י שאכל כס' שנים מנכסי צאן ברזל ברשותו כש' שלו ואם לא שם שכבת המסד' לו הוציאנו אכס' השדה או נעז נפנים ואילנות או נהג בהם בתים החס' אלא אם ארע את השדה או שהיו אילנות שעשנו פ' יציה כל פירות המחוברים ביצאנה לו כש' שלו ואעפ"י שכבת הפירות המחוברים כשבת הקרקע רמי אלא אכל מה החתונה אם השכח יחי' לה הוציאנו אין לו אלא ה' (א) ונעז שכבת' וכמה קמע אכל אכס' אכס' נהרגה

שלם תשלומי כפל
ולא כחנניה דתניא
ל ולד שפחת מלוג
אשיה אמר עשו ולד
מת מלוג אפי' תימא
יענו ליה רבנן פירא
רבנן בשלמא לחנניה
מיתהא אלא רבנן א'
בהמת מלוג נמי לא
אפילו ולד שפחת
למיתה ושאני בהמה
הונא בר חייא אמר
אמר רבא אמר רב
ל הלכת כחנניה מורה
נותנת דמים ונוטלת
אמר רבא אמר רב

חללה ורחל לזנות
 קל לפירותיו אוכל
 ן ״א״ר נחמן ״ע״לא
 מכסי ביה ואזיל עד
 תנא דתניא המלה
 של גפרית מחפורת
 וחכא״ל פירות: ר״ש
 ר״ש היינו ת״ק אמר
 ציאה איכא בנייהו:
 ושפחות זקנים ימכרו
 אוכל פירות ״רשב״ג
 שהן שבת בית אביה
 זקנים ימכרו וילקח
 פירות ר׳ יהודה אומר
 שבת בית אביה: גמ׳
 רב מחלות שנפלו
 היא שאינה שלה דברי
 א בליא קרנא מתקף
 ז ושפחות דכי שדה
 אלא א׳ איחמר הכי
 אמר רב מחלות
 ל׳ בשדה שלה דברי
 י שבת בית אביה:
 אות על נכסי אשתו
 יקמעא קימעא ואכל
 צא ומה שאכל אכל
 נ כמה הוציא יאמר:
 רבי אסי אפילו
 לה ״דרך כבוד אמר
 רבי

שקנה בלא קרקע על מנת
פירות עד שיבשו: דברי
אחד מהן יכול לעכב במ
דכליא קרנא: והא עבד
קרנא לגמרי ופליגי דכל זמן
ולתפארת: **מתני'** מה
יבשו לגמרי נמי קרנא הוי
זין מעט עד שיחייבשו לגמ

אשתו הוציא הרבה ואכל קימעה קימעה
פ"ב כפי מלוב ש' אשתו שאלו היה
א"כ נתגרש בין ש' תאלמנה הוא ש'
הצא הרבה בין אכל בין לא אכל כל
ב"מ ובמון שהשיבין כל הנכסים שגדל
אכל והנכסים חזרם משוהבין
פירות שחוקים בתן חזק סבר שכת
הפירות שגדלו ברשותו הוא לו ריש
אכל ואם לא אכל אין לו חלק והוצא
הגר (ההוצאה והשבת) אין לו חלק

מסורת הש"ס

(א) וְכִי־כָּמֵן מֵטָל, (ב) יִצְמַח
(ג) לְקֵמֶן קֶהֱל, (ד) בִּימָה
(ה) שֶׁסָּלַט, (ו) וְעִי' חֹסֶ'
קֵמֶן פ. ד"ה יִצְמַח,
(קדושין מה:) (ס) וְעִי'
חֹסֶ' בִּימָה מֵטָל, ד"ה פִּירָא.

ליון הש"ס

מ' ולא חיישין לבידות.
וין שער המלך פ"ד מהלכות
סוכה הלכה טו ד"ה ודע:

לעזי רש"י

ולוֹרִים, צִדִּיק.

מוסף רש"י

פלו לה. לזה, משיח
 תהא איה ונמלי לה כיוצא
 ביום קס"ו.
 המוציא
 הוצאות על נכסי אשתו.
 נכסי מלוג שהוא אוכל פירות
 הקרן שלה, הוציא הרבה
 אבל קימצא. פירות
 קימצא קודם שמה ואי
 שניסה ובי"ח קס"ו.

[illegible]